

Ridning på Kreta i efterårsferie 2010.

En efterårsferie på Kreta for de tre hestetossedede medlemmer af familien - det må da ende med en ridetur!!

Hjemmefra var ridemulighederne studeret, og antallet af ridesteder var begrænset, og når vi gik efter western og i nærhede af Chania, så var der ligesom kun én mulighed tilbage:

[Zoraidas-horse riding](#)

Et valg vi bestemt ikke fortrød, og som vi gerne vil anbefale til andre.

Ridecentret ligger i Georgioupolis som ligger ca 45 minutter i bil fra Platinas mod Rethymnon.

Da vi skulle starte klokken 8, så måtte vi jo tidlig op, og i buldrende mørke startede vi fra Planitnas klokken 6.30 - jo det er dejligt at få noget ud af sin ferie!

Takket være vejbeskrivelsen og kortet fandt vi uden stort besvær ridecentret der ligger lidt ud til en side bag ved en skrotplads. Det første indtryk var positivt, en god stald, udendørs arealer og ridebane, men selvfølgelig græsk og ikke som vi er vant til at se det herhjemme, med stuehus etc.

Vi havde ikke medbragt noget rideudstyr hjemmefra, så vi blev udstyret med hjelme, chaps og støvler på stedet, og blev så præsenteret for vores heste. Generelt gode heste af blandet afstamning, men i god foder- og almentilstand - absolut ikke de magre "turistheste" som vi har set andre steder. For os westernryttere havde hestene en fin størrelse, og vores tre heste var som ønsket sadlet op med westernsadler - bevares det var ikke samme stand som vores egne sadler, men de fungerede.

Hestene var ikke toptunede westernheste, men der var liv i dem, og de reagerede på de basale kommandoer, de veg for tryk og nød helt klart at blive redet for løse tøjler! Efter lidt riden rundt på banen for lige at få føling med hestene tog vi på tur, først ned til stranden, hvor der var lejlighed til en lækker galop i det faste sand, og derefter op til Kourna søen, hvor vi holdt pause på en taverna mens det regnede.

Første del af turen er filmet og [kan ses her](#).

Anden del af turen løb "gopro'en" tør for strøm, så der er kun stillbilleder.

Efter pausen op i kanten af bjergene og se om vi ikke kom forbi endnu en taverna hvor værten insisterede på at servere en Raki mens vi sad på hesteryggen.

Hen på eftermiddagen var vi tilbage ved udgangspunktet efter en fantastisk tur i lidt omskifteligt vejr, men på gode heste og med en hyggelig guide der talte glimrende engelsk og som var født og opvokset der på egnen og kendte det som sin egen bukselomme.

Oplevelsen gav bestemt mod på mere og vi vender gerne tilbage også til en længere tur.